

Tävlingsbilder

KM 4, tema *Min bästa bild*

Domare Martin Kull

En mans huvud sticker upp ur en gatubrunn. Tre personer, till synes passiva, står intill och vi ser bara deras fötter. Två par skor är tydligt arbetarskor, medan det tredje paret inte bär spår av gatans och arbetets damm. Alla verkar titta på något till vänster utanför bild. Brunnens cirkelform ramar in mannen och går igen i brunnslocket och i mannens flint. En diagonal skapar liv åt kompositionen.

En gatuscen där någon form av arbete med stadens infrastruktur gjorts under jord. Tre arbetare och en chef eller förman, som inspekterar arbetet eller ger instruktioner.

Bilden är öppen och föder många tankar och funderingar: Vad har gjorts hålet? Vad tittar de på? Varför är tre av fyra personer passiva? Varför saknar mannen i hålet hjälm och skyddshandskar? De tre ovan jord får med sin placering ett tydligt maktövertag över mannen i hålet.

Bilden berättar om maktförhållanden och skulle passa väl in att illustrera den pågående striden om kollektivavtal mellan LO-facken och tech-bolagen – ur båda synvinklar: Facken vill ha trygghet och rimliga villkor för sina medlemmar, men måste man vara fackansluten för att få jobb i Sverige?

Ett utmärkt exempel på gatufotografi som gör en vardaglig gatuscen till något extraordinärt!

En ung kvinna i ett vinterkyligt sparsmakat landskap. Hon skymms delvis av en stenstruktur i förgrunden. I bakgrunden en frusen strand och ett istäckt vatten. Färgerna är dämpade i en rödbrun och isblå skala. Kvinnan blundar och lyssnar på något i sina hörlurar

Kompositionen är vågad och skaver. Det enorma stenklotet bildar likt en serietidnings tankebubbla. Kylan och färgskalan bidrar till ett lugnt men dystert uttryck. Den böjda strandlinjen bidrar med rörelse i bilden.

Fotografen har med den udda inramningen, ett mjukt ljus och kort skärpedjup skapat en känslösam bild av en kvinna försjunken i sina tankar kring sorg, ensamhet eller oro och som rör sig mot det mörka och oundvikliga

Med starka grafiska kvaliteteter hade kanske bilden också gjort sig i svartvitt?

Fyra män i självlysande arbetskläder går på en armerad gjutgrund. På sina axlar bär de ett knippe armeringsjärn. Bilden är tagen från en hög utsiktspunkt och solen kastar männens skuggor på underlaget medan de rör sig diagonalt i bild. Tre av männen går i takt. Färgerna är enhetligt i gult och rostigt orange, med undantag från en klarblå tröjärm.

En ögonblicksbild från en större byggarbetsplats. Perspektivet och bildvinkeln fångar mitt intresse. Går de på en platta på marken eller klättrar de på en vägg? Skuggornas separation från männens fötter skapar en svävande känsla och på deras steg kan man nästan känna hur underlaget svajar.

Fotografen har skapat en bild med både grafiska och dokumentära kvaliteter, en bild som för mig handlar om samarbete och koordination.

En gatubild med två mötande kvinnor som drar varsin barnvagn på trottoaren. Den ena utan barn med tom barnvagn och den andre med två barn varav ett på ståbräda bakom vagnen. I bakgrunden en roströd fasad på ett modernt flerfamiljshus.

Kompositionen är perfekt symmetrisk med undantag av en trafikkon och cykelbanans symbol. Bildens symmetri leder mig att söka efter fler skillnader. I ett öppet fönster anar vi en person i en lägenhet. Under det motstående fönstret hänger tomma balkongkrukor.

Symmetrin och den centrala, horisontella kompositionen skapar ett lugn. Trädens grönska i fönsterspeglingarna och barnens klädsel vittnar om att det är sommar, så gruset intill fasaden är kanske rester från byggnationen av huset och de två kvinnorna nyinflyttade mödrar som hämtar och lämnar på förskolan.

Bilden berättar för mig om vardagens lunk för en småbarnsförälder i storstaden.

En svartvit bild på en ammande kvinna fotograferat genom en glasruta vari omgivningen svagt reflekteras. Bebisen har byxor med ett bilmärke påsytt och en haklapp med stilistiska djur. Kvinnan bär ett kors som halssmycke, hennes vänsterhand har ett tryggt grepp om barnet medan den högra är i rörelse. Man anar en bildörr nedtill i bild och i vänsterkantens övre del kanske en bilhögtalare?

Bilden är troligen tagen som en ögonblicksbild genom glaset i en bildörr och lämnar mig med två olika känslor; Å ena sidan skapar reflektionerna i glaset ett lager mellan mig som betraktare och de två och förstärker känslan av deras intimitet, å andra sidan är närheten till de två påtaglig och jag besväras av att störa dem och får en aning av voyeurism.

Två ljushyade äldre eller medelålders par solar intill en palm på en svart vulkanisk sandstrand. Fotografiet är taget från en hög position och palmen kastar en skarp skugga i sanden.

En typisk bild från en charterdestination i Medelhavet (eller Kanarieöarna) dit ljushyade nordbor och briter söker sol och värme. Genom att frilägga de kolorerade solbadarna mot den svarta sanden skapar fotografen ett tydligt blickfång och jag inbjuds att studera deras (in)aktivitet

Bilden har likheter med Martin Parrs fotografi med kommentarer på konsumtion och massturism. För mig är det också en tydlig bild av hur vi vägrar ge upp de individuella njutningarna samtidigt som våra flygresor bränner upp planeten och dess livsmiljöer.

Två leoparder har fångat en Topi-antilop i den afrikanska savannens gräslandskap. Den ena leoparden har ett fast grepp om antilopens huvud och hals medan den andra har bitit sig fast i djurets rygg. Antilopens öga är vitt uppspärret.

Kvaliteten i en bild ligger hos betraktaren och som fotograf värderar jag också svårigheten att ta en bild. För safaribilder likt denna handlar det om att hitta djuren och att komma nära – rent fysiskt eller med långt tele. Dessutom att vänta på rätt tillfälle för att fånga ett actionfyllt ögonblick. Fotografen har lyckats med allt detta och med skärpa fångat detaljerna. Antilopens dödsångest känns tydligt.

Motivet i sig är väldigt starkt och kanske hade den kraftiga vinjetteringen inte behövts?

Ett minimalistiskt strandmotiv i solblekta pastellkulörter. Fem personer promenerar lojt i vattenbrynet på en soldränkt strand med havet och horisonten i fjärran.

Stranden havet och himlen bildar tre fält. Inte ens den annalkande vågen stör lugnet i bilden. De små människorna ger en grandiosa skala till scenen. Jag fylls av värme och kanske litet nostalgi.

Bilden har måleriska kvaliteter. Den lånar sin färgskala från gamla Polaroidbilder likt fotografier av fotokonstnärer som Ludwig Favre i 'California Soul' och Klaus Weddig i 'Polascapes'.

Med en högre upplösning hade den gjort sig väl som fine art i stort format.